

PARLAMENTUL ROMÂNIEI SENAT

Comisia pentru buget, finanțe,
activitate bancară și piață de capital
Nr. XXII/290/01.03.07

Comisia juridică, de numiri disciplină,
imunități și validări
Nr. XIX/1312/2006

RAPORT COMUN

**la propunere legislativă privind despăgubirea deponenților la
CEC care au depus sume de bani până la data de 01.11.1990
în vederea achiziționării de autoturisme Dacia**

Cu adresa nr. **L 976/2006**, Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări au fost sesizate pentru dezbaterea în fond și întocmirea raportului la **propunerea legislativă privind despăgubirea deponenților la CEC care au depus sume de bani până la data de 01.11.1990 în vederea achiziționării de autoturisme Dacia**, inițiată de domnul deputat UDMR Becsek-Gardá Dezső.

1. Obiectul de reglementare al propunerii legislative îl constituie „despăgubirea deponenților la CEC care au depus sume de bani până la data de 01.11.1990 în vederea achiziționării de autoturisme Dacia, despăgubirea fiind echivalentă cu suma depusă la CEC, majorată cu rata inflației, din care se deduce dobânda legală bonificată de CEC la sumele respective, calculată de la data depunerii sumelor și până la data intrării în vigoare a Legii. Fondurile necesare acordării despăgubirilor se constituie din sumele încasate din privatizarea CEC, prin derogare de la prevederile OUG nr. 59/1997”.

2. Propunerea legislativă a fost avizată favorabil de Consiliul Legislativ.

3. Guvernul, consecvent punctului de vedere exprimat anterior în aceeași problemă, a comunicat, prin scrisoarea nr. 549/5.12.2006, că, „nu susține adoptarea acestei inițiative legislative“ pentru următoarele considerente:

a) Situația persoanelor care au depus la CEC sume de bani pentru obținerea unui autoturism Dacia a făcut obiectul unor procese supuse judecării instanțelor naționale.

Cauza s-a finalizat prin Decizia Curții de Apel București din 27 iunie 1996, care a stabilit că depunerea sumei în conturile Casei de Economii și Consemnațiuni nu reprezintă încheierea unui contract de vânzare – cumpărare în sensul art. 1294-1295 din Codul Civil, ci a reprezentat un mijloc de economisire. Depunerea prețului autoturismului a servit doar ca garanție pentru stabilirea rangului pe lista de priorități pentru încheierea în viitor a contractului de vânzare, iar încheierea contractului nu putea avea loc decât la data plății facturii când suma depusă era transferată în contul întreprinderii de stat.

b) După epuizarea căilor de recurs interne, Asociația pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme, Liga pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme și alți 647 de reclamanți individuali au introdus cererea nr. 34746/1997 împotriva României pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, susținând că prin Decizia Curții de Apel București a fost violat dreptul la un proces echitabil, că tribunalul nu a fost imparțial și că a fost încălcat dreptul de proprietate privată garantat de art. 1 din Protocolul la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La data de 10.07.2001, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat asupra cererii respective, respingând-o ca inadmisibilă.

Pe fond, s-a arătat că decizia Curții de Apel București nu a făcut altceva decât să clarifice natura juridică a conturilor deschise de reclamanți la Casa de Economii și Consemnațiuni. Rezultatul concluziilor Curții de Apel București a fost acela că prin depunerea sumelor de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni se încheia un contract de depozit neregulat, în temeiul căruia depozitarul se obliga să păstreze suma depusă și să o restituie la cererea deponentului, cu dobânzile aferente, atât în cazul depunerii în scop de economisire cât și în cazul depunerii cu destinație specială, cum era cazul

persoanelor care depuneau sume de bani în vederea achiziționării de autoturisme Dacia.

Așadar, contractul încheiat de către persoanele care au depus sume de bani la CEC în vederea achiziționării de autoturisme Dacia, având natura juridică a unui contract de depozit neregulat, nu poate fi asimilat unui contract de vânzare – cumpărare întrucât nu reunește elementele esențiale privind valabilitatea unui asemenea act juridic, neexistând manifestarea de voință a vânzătorului și nici determinarea obiectului.

Totodată, Curtea a considerat că o astfel de concluzie nu constituie o ingerință în drepturile de proprietate ale reclamanților, întrucât tribunalele au stabilit doar natura juridică a deschiderii unui astfel de cont.

Curtea a constatat că reclamanții sunt în continuare titulari de cont și pot obține în orice moment restituirea depunerilor, la care se calculează dobânzi.

În ceea ce privește plângerea referitoare la scăderea puterii de cumpărare a depunerilor datorită inflației, Curtea a arătat că nu trebuie să se deducă din dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție obligația generală a statelor de a menține prin indexare puterea de cumpărare a sumelor depuse la bancă sau la alte organisme financiare.

Referitor la imposibilitatea reclamanților de a cumpăra un automobil, ținând cont de puternica depreciere a sumei depuse pe libretul de economisire, Curtea a reafirmat că art. 1, menționat anterior, nu recunoaște dreptul de a deveni proprietarul unui bun.

c) În susținerea punctului său de vedere, Guvernul menționează și faptul că, pe parcursul anilor, au fost formulate mai multe propuneri de acte normative având ca obiect despăgubirea persoanelor care au depus până la data de 1 noiembrie 1990 diferite sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni în vederea achiziționării de autoturisme Dacia.

Aceste proiecte nu au fost aprobate de Parlamentul României, nefiind susținute nici de Guvernul României, pentru următoarele motive:

- promovarea unor acte normative care erau considerate a avea caracter reparatoriu nu se justifică, întrucât acordarea de despăgubiri presupune *repararea prejudiciului patrimonial suferit efectiv*, iar în cazul deponenților la Casa de Economii și Consemnațiuni era vorba despre *repararea unui câștig nerealizat*

generat de nivelul inferior al ratei dobânzii bonificate de Casa de Economii și Consemnațiuni în comparație cu rata inflației;

- solicitarea restituirii de către stat a sumelor de bani depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni până la data de 01.11.1990 în vederea achiziționării de autoturisme Dacia, actualizate cu rata inflației, nu este întemeiată, având în vedere că accesul la sumele depuse nu a fost niciodată îngădit titularilor depunerilor, aceștia fiind îndreptățiți să își retragă sumele depuse oricând;

- în conformitate cu prevederile art. 1604, alin. (2) din Codul civil, depozitarul este obligat să restituie numai suma depusă cu dobânzile aferente, fără a ține seama de devalorizarea monedei naționale, întrucât restituirea se face „*în acele monede în care s-a făcut depozitul, atât în cazul de sporire, cât și în acela de scădere a valorii lor*”. Depozitarul este ținut de obligația de a restitui suma de bani în moneda națională, indiferent de devalorizarea acesteia;

- banca are obligația de a transfera, a face plăți și a restitui sumele din contul clienților, la instrucțiunile dispuse de aceștia și a bonifica dobânzi la astfel de depuneri, titularii contului fiind singurii în măsură să dispună asupra sumelor din cont;

- promovarea actelor normative ar fi creat o discriminare între persoanele care, de bună credință și cu respectarea cadrului legal, au renunțat la pretenții similare, dându-se câștig de cauză celor care, nesocotind soluția instanțelor judecătorești naționale și europene, ar obține beneficiul unei soluții artificiale, sporit ca rezultat al simplei treceri a timpului;

- acordarea de despăgubiri acestor persoane ar reprezenta o încălcare a principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de Constituția României la art. 16, alin. (1), deoarece aceste persoane nu sunt singurele care nu au înregistrat venituri la nivelul scontat ulterior anului 1989.

d) În conformitate cu prevederile OUG nr. 111/2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și valorificarea activelor neperformante, sumele încasate de către instituțiile publice din dividende și din vânzarea acțiunilor deținute la societățile comerciale, rămase după deducerea cheltuielilor legale, se virează într-un cont la trezoreria statului și sunt utilizate pe destinații stabilite prin hotărâre a Guvernului. Prevederile OUG nr. 59/1997 nu mai sunt în vigoare.

4. Având în vedere, pe de o parte, situația expusă mai sus și, pe de altă parte, că privatizarea CEC nu mai este de actualitate, ceea ce face imposibilă constituirea sursei propuse pentru acoperirea

despăgubirilor, membrii celor două Comisii au hotărât, în ședința din 21 martie 2007, cu majoritate de voturi (10 voturi pentru, 2 voturi împotrivă și o abținere), **respingerea** propunerii legislative.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor **ordinare** și urmează să fie respinsă potrivit prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată în 2003.

Potrivit articolului 75 alineatul (1) din Constituție și a articolului 88, alineatul (7), punctul 1 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28, din 25 octombrie 2005, propunerea legislativă urmează a fi respinsă de Senat în calitate de **primă Cameră sesizată**.

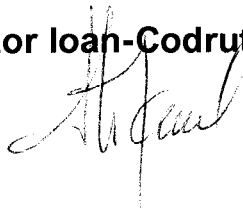
Președinte,

Senator Ioan Aron

Secretar,

Senator Ioan-Codruț Șereș

Președinte,

Senator Péter Eckstein Kovács

Secretar,

Senator Valentin Dinescu

